TEZAUR LITURGIC

15 IUNIE

SPIRIDON MILIU

SLUJBA SF.PROROC AMOS

ATENA,2010

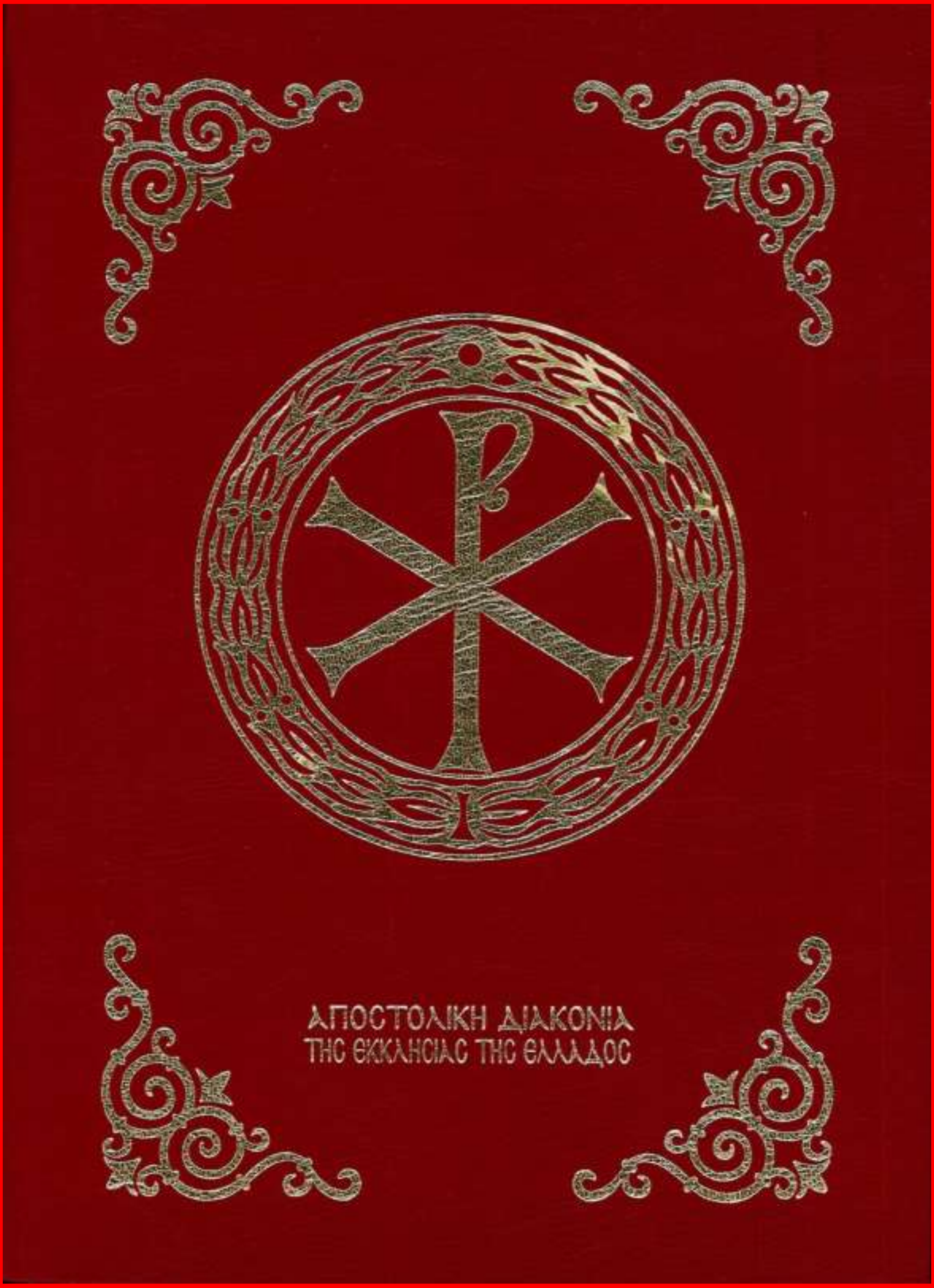
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

15 Ἰουνίου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΑΜΩΣ

Ποίημα Σπυρίδωνος Μηλίου, Διδασκάλου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὗρεν ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγή,* τῆς σῆς διανοίας Προφῆτα* τὴν καθαρότητα,* στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον διαφανέστατον* καὶ τὸν κόσμον κατηύγασε* τῆς θεογνω- σίας* φέγγος ἀπαστράψασα καὶ προτυπώσασα,* θείων μυστηρίων εἰκόνας,* χάριν τε τὴν πᾶσαν ἀνθρώποις,* μέλλουσαν δοθήσεσθαι, Θεσπέσιε.

Στόμα χρηματίσας τοῦ Θεοῦ,* τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας* σαφῶς διήλεγξας,* δίκην ἀναπόδραστον αὐτοῖς καὶ ἄφυκτον* ἀπαρτίσας, Πανόλβιε,* τῆς δικαιοσύνης* δόγμασιν ἑπόμενος καὶ θείοις κρίμασιν·* ὅθεν τῶν σοφῶν σου ῥημάτων* βλέποντες τὴν ἔκβασιν, Μάκαρ,* ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης τῶν ἀῤῥήτων τοῦ Θεοῦ* γέγονας κριμάτων, Προφῆτα,* θεομακάριστε·* ἔθνη γὰρ ἐφώτισας καὶ κατελάμπρυνας* καὶ Τριάδα

ἐκήρυξας,* Ἀμὼς θεηγόρε·* ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον* μνήμην γεραίρομεν.* Ῥῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,* πάντας τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας* καὶ πανηγυρίζοντάς σε, Ἔνδοξε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ,* τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης* οὐδέποτε χωρίζῃ* καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι,* ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν,* τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς,* πανταχοῦ δοξαζόμενος.* Αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;…

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἀμὼς τὸ Ἀνάγνωσμα (α΄,1-5)

Λόγοι Ἀμώς, οἳ ἐγένοντο ἐν Ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκουέ, οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλήμ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοάμ, τοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραήλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ. Καὶ εἶπεν· Κύριος ἐκ Σιὼν ἐφθέγξατο καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν Αὐτοῦ καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου. Καὶ εἶπε Κύριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέτταρσιν οὐκ

ἀποστραφήσομαι αὐτόν, ἀνθ’ ὧν ἔπριζον πρίοσι σιδηροῖς, τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλαάδ. Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαὴλ καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἄδερ καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὦν καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαῤῥὰν καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς Συρίας ἐπίκλητος, λέγει Κύριος.

Προφητείας Ἀμὼς τὸἈνάγνωσμα(ζ΄,7-15)

Ἔδειξέ μοι Κύριος καὶ ἰδοὺ ἑστηκὼς ἐπὶ τείχους ἀδαμαντίνου καὶ ἐν χειρὶ Αὐτοῦ ἀδάμας. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Τί σὺ ὁρᾷς Ἀμώς; Καὶ εἶπα· Ἀδάμαντα. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραήλ, οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν. Καὶ ἀφανησθήσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐρημωθήσονται καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ιεροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ. Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμασίας ὁ Ἱερεὺς Βαιθήλ, πρὸς Ἱεροβοὰμ βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων· Συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραήλ. Οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, διότι τάδε λέγει Ἀμώς· Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει Ἱεροβοάμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἀμώς· Ὁ ὁρῶν βάδιζε, ἐκχώρησον σὺ εἰς γῆν Ἰούδα καὶ ἐκεῖ καταβίου ἐκεῖ προφητεύσεις, εἰς δὲ Βαιθὴλ

οὐκέτι προσθήσει τοῦ προφητεῦσαι, ὅτι ἁγίασμα βασιλέως ἐστὶ καὶ οἶκος βασιλέως ἐστί. Καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν· Οὐκ ἤμην Προφήτης ἐγὼ, οὐδὲ υἱὸς Προφήτου, ἀλλ᾽ ἤ αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα. Καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος ἐκ τῶν προβάτων καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Βάδιζε, προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἀμὼς τὸ Ἀνάγνωσμα(θ΄,8-11&13-15)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐξαρῶ αὐτὴν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Πλήν, ὅτι οὐκ είς τέλος ἐξαρῶ τὸν Ἰακώβ, λέγει Κύριος. Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐντέλλομαι καὶ λικμήσω ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσι τὸν Ἰσραήλ, ὃν τρόπον λοιμῆται ἐν τῷ λικμῷ καὶ οὐ μὴ πέση σύντριμμα εἰς τὴν γῆν. Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἁμαρτωλοὶ λαοῦ μου οἱ λέγοντες· Οὐ μὴ ἐγγίση, οὐδ᾽ οὐ μὴ γένηται ἐφ᾽ ἡμᾶς τὰ κακά. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τῆν πεπτωκυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος. Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ καταλήψεται ὁ ἀμνὸς τὸν τρυγητόν καὶ περκάσει ἡ σταφύλη ἐν τῷ σπόρῳ καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν καὶ πάντες οἱ βουνοὶ συμφυτοὶ ἔσονται. Καὶ ἐπιστρέψω την αἰχμαλωσίαν του λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ

οἰκοδομήσουσι πόλεις τὰς ἠφανισμένας καὶ κατοικήσουσι καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ πίονται τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ ποιήσουσι κήπους καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὸν Σὸν Προφήτην ὡς ἔμψυχον νεφέλην,* ἔδειξας, Ἀθάνατε, ὕδωρ ἁλλόμενον,* εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον,* ἐξαποστείλας* τοῦτον πλουσίως καὶ χαρισάμενος,* Πνεῦμα τὸ Πανάγιον καὶ Ὁμοούσιον,* Σοὶ τῷ Πατρὶ Παντοκράτορι καὶ τῷ Υἱῷ Σου,* τῷ ἐκ τῆς Σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι.* Δι’ οὗ προεῖπε τὴν σωτήριον* παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν* καὶ τοῖς ἔθνεσι πᾶσι* σωτηρίαν προεθέσπισεν.

Στ.: *Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.*

Ὁ τὴν ἀκτῖνα τῆς θεαρχικωτάτης* αἴγλης εἰσδεξάμενος νοῦ καθαρότητι* καὶ θείων λόγων προήγορος* καὶ προσημάντωρ* καὶ ὑποφήτης θεῖος γενόμενος,* στόμα θεοκίνητον ὤφθης τοῦ Πνεύματος,* τὰ παρ’ Αὐτοῦ σοι δεικνύμενα* διαβιβάζων* καὶ σαφηνίζων τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι,* δοθησομένη σωτηρίαν* καὶ βασιλείαν Χριστοῦ,

Πανσεβάσμιε,* Ὃν ἱκέτευε, σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στ.: *Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.*

Ὁ θεοπτίᾳ λαμπόμενος ἀξίως* καὶ προφητικῇ θεωρίᾳ καὶ χάριτι* τετιμημένος, Θεόπνευστε,* καὶ τῆς ἐνθέου* ἠξιωμένος μακαριότητος,* τῇ πρὸς τὸν Πανάγαθον νῦν παῤῥησίᾳ σου* καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος,* καθικετεύων* μὴ διαλίπης ὑπὲρ τῶν πίστει σε* ἀνευφημούντων καὶ τιμώντων σε,* ὡς θεηγόρον Ἀμὼς καὶ θεόληπτον,* ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι* καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸν πρὶν καταγγείλαντα* τὴν παρουσίαν τοῦ Λόγου,* Προφήτην ἀνευφημήσωμεν.* Οὗτος γὰρ τῆς Τριάδος* τῷ φωτὶ ἐμπνευσθείς,* τοῖς πᾶσιν ἀνεκήρυξε* Χριστὸν σαρκὶ τικτόμενον,* Θεὸν Ἐμμανουήλ,* ἐκ Παρθένου Κόρης,* ἐν πόλει Δαβίδ.* Οὗ τὰςἐκβάσεις θεώμενοι,* συμφώνως αὐτὸν μακαρίσωμεν,* ὡς πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί,...

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀμὼς* τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες,* δι' αὐτοῦ Σε δυσωποῦμεν·* Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν,* πάντα ὑπερένδοξα* τὰ Σὰ Θεοτόκε μυστήρια,* τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη* καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη,* μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής,* Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν·* Αὐτὸν ἱκέτευε* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείῳ Πνεύματι πεφωτισμένην* τὴν διάνοιαν ἔχων, Προφῆτα,* τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύειν μυστήρια,* ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δήλωσιν* καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν·* Ἀμὼς πανόλβιε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου,* μόνη πάναγνε* Παρθενομῆτορ,* τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα,* τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ οὖν γενόμενον,* ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,* ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι,* παρέχουσα, Σεμνὴ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἀμιγὴ χαρακτήρων τῶν κάτω, Ἔνδοξε,* σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος* τοῦ Θείου Πνεύματος,* καθαρώτατον, Ἀμὼς, δοχεῖον γέγονας,* τὰς ἐλλάμψεις τὰς Αὐτοῦ* εἰσδεχόμενος λαμπρῶς* καὶ πᾶσι διαπορθμεύων·* διὸ σὲ ἐκδυσωποῦμεν,* ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως* καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως,* ἐν Σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς, ὢ Ἀειπάρθενε,* καταπλήττει μου τὸν νοῦν* καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν* ἡ δόξα Σου Θεοτόκε,* τοῖς πάσιν ἐφηπλωμένη* πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἀμώς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

ᾨδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ἀνακαθάρας μου τὸν νοῦν,* τοῦ τῶν παθῶν ἀχλυώδους λογισμοῦ,* τὸν Προφήτην Σου Ἀμώς,* Δέσποτα, μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγὸς ἀναδειχθείς* τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ,* ἠξιώθης προορᾶν,* Ἔνδοξε, τὰ γενησόμενα.

Ὡς ἀκηλίδωτον Θεοῦ* καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανείς,* τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμώς,* εἴληφας θείαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδάμ* προφητικῶς ἐξανέστησας σκηνήν,* τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν,* Ἄχραντε, κυοφορήσασα.

ᾨδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων,* Ἀμὼς τὴν τοῦ Κυρίου* δικαιοσύνην ἐδείκνυς,* βοῶν, Θεοφάντορ·* Ἅγιος εἶ Κύριε,* ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτέθης στῦλος Προφῆτα,* τῆς Καινῆς Διαθήκης,* ἀνέχων ταύτης τὴν στέγην* καὶ πίστει κραυγάζων·* Ἅγιος εἶ Κύριε* καὶ Σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Μεμυημένος τὰ θεῖα,* Προφῆτα θεηγόρε* Ἀμὼς, ἐνθέως φωτίζων* λαοὺς ἐμελῴδεις·* Ἅγιος εἶ Κύριε,* ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐστερεώθην τὸν θεῖον* τόκον ἐπεγνωκώς σου* καὶ προστασίαν, Παρθένε,* πλουτῶ Σε κραυγάζων·* Ἅγιος εἶ Κύριε,* ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον τοῦ Παρακλήτου* ἐχρημάτισας, ταῖς Τούτου, Μάκαρ,, διηνεκέσι πνοαῖς ὑπηχούμενον·* ἀναφωνεῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δήλωσιν* καὶ καταυγάζεις τοὺς πίστει προστρέχοντας·* Ἀμὼς ἔνδοξε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη,* σάρξ γενόμενος* ἐν τῇ γαστρί Σου,* ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν,* ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα Σε,* ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας, Πανάμωμε,* μόνος Κύριος· Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ δʹ. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοις,* τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἤλεγξας·* ὅθεν αἰχμάλωτον γενέσθαι* τοῦτον ἔφης, Ἀξιάγαστε.

Προφήτην σὲ τὸν πρὶν ποιμένα* ἔδειξεν ὁ Θεὸς ἀναλαβών,* Ἱεροφάντορ Ἀμώς·* διὸ σε πάντες πίστει μακαρίζομεν.

Ὡς ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος* δεδεγμένος ἀστραπάς* τὰς φωτοβόλους, Ἀμώς,* πᾶσι προφαίνεις,* χαίρων τὴν εὐσέβειαν.

Τὴν ἄμεμπτόν σου πολιτείαν, Ἔνδοξε,* θεασάμενος Θεός,* κήρυκα δόξης Αὐτοῦ προβάλλεταί σε,* θείας τε σαρκώσεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος Σοι κατασκηνώσας, Ἄχραντε,* τὴν οὐσίαν τὴν ἐμήν* ἀνεμορφώσατο διαπεσοῦσαν* ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ὠδὴ εʹ. Πρὸς Σὲ ὀρθρίζω.

Νενεκρωμένους* τρυφῆς βολίσι, Μάκαρ, ὠνείδισας,* ὡς λογιζομένους πεπηγέναι τὰ ῥευστά,* τὰ τρεπτὴν κεκτημένα* καὶ φθειρομένην τὴν ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις* φωτοχυσίαις περιχεόμενος ὤφθης, Θεοῤῥῆμον,* καὶ συνόμιλος Θεοῦ,* διαγγέλλων τοῖς πᾶσι,* τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπίχειρα.

Ῥυσθῆναι πάντας* τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Μάκαρ, δυσώπησον,* τῶν δελεασμάτων* καὶ τῶν βρόχων τοῦ ἐχθροῦ* καὶ φωτὶ λαμπρυνθῆναι* τῆς οὐρανίου προφητείας σου.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον* ὁμολογοῦντές Σε Μητροπάρθενε,* τῆς ἀδιαδόχου* βασιλείας καὶ τρυφῆς,* διὰ Σοῦ Θεομῆτορ* ἐπιτυχεῖν ἀξιωθείημεν.

ᾨδὴ ς'. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Φωτιστικαῖς* ἀληθείας ἀκτῖσιν ἐκλάμπων,* ἐῤῥάπισας τὸν τοῦ ψεύδους προφήτην,* εὐτόνως διελέγχων* καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξολόθρευσιν.

Ἠμαύρωσας* τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προφῆτα,* ὡς ἥλιος εὐσεβείας τὴν αἴγλην* τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων,* ὡς τοῦ Πνεύματος αὐγὴν εἰσδεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον* παρθενίαν ὑμνῶ Σου Παρθένε,* τὸν ἄφθαρτον καὶ σεβάσμιον τόκον* τιμῶ Σου,

Παναγία,* δι' Οὗ σέσωσμαι φθορᾶς καὶ νεκρώσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητείας χάρισμα* πλουτῶν Προφῆτα,* τοῦ Χριστοῦ κατήγγειλας* τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς* καὶ τοῦ κόσμου σωτήριον,* Οὗ τῇ ἐλλάμψει,* ὁ κόσμος πεφώτισται.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Ἀμώς, ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος,

Ἐδὲμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Πέμπτῃ ἐκ βιότοιο Ἀμὼς δεκάτῃ τε ἀπέπτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ἣν προηγόρευσας θείαν σωτηρίαν* ἐφανερώθη,* Ἀμὼς Προφῆτα θαυμάσιε,* φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα κόσμῳ·* Εὐλογητὸς εἶ κράζοντι,* ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενευρωμένος τῇ θείᾳ δυναστείᾳ,* τοῖς ἀντιθέοις* ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας,* καρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας κραυγάζων·* Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,* ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον τῆς Παρθένου* δοξολογοῦμεν,* δι' Οὗ θανάτου ἐῤῥύσθημεν,* δι' Αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν·* Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες,* ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾨδὴ η'. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ὅλος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος* καὶ ἐμυήθης τῶν ἀῤῥήτων τὴν γνῶσιν* καὶ γέγονας μηνυτὴς* τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Ἀμώς·* διὸ σε ἀνυμνοῦμεν,* εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Νοὸς ὀξύτητι τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην,* κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἠξιώθης,* μυοῦντά σε* τῶν ἀῤῥήτων τὴν γνῶσιν, κραυγάζων εὐσεβῶς·* λαὸς ὑπερυψοῦτε* Αὐτὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Μακαριότητος καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου* καὶ βασιλείας οὐρανῶν ὡς Προφήτης* ἐπέτυχες, οὐρανίων ἐπόπτα,* κραυγάζων εὐσεβῶς·* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσεσι τῆς Τριάδος,* τὸν ἕνα θεοπρεπῶς ἄνευ σπορᾶς, Θεομῆτορ,* ἐγέννησας τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου·* διὸ Σε οἱ πιστοί,* πόθῳ ὑπερυψοῦμεν* εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ'. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας* θεοκίνητος γλῶσσα,* τὰ θεῖα φθεγγόμενος,* πᾶσιν ἀναγγέλλεις Ἀμώς,* τὴν θείαν εὐσπλαγχνίαν.* Διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἀνέκφραστος τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία·* τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν τούτοις κατοικῆσαν,* τῆς φωτοχυσίας Αὐτοῦ* ἀνέδειξε μετόχους,* ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας* περιεῖλες, Παρθένε,* σωτήριον χιτῶνα,* τὸν σεσαρκωμένον Θεόν* τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις.* Διὸ πάντες Σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι* παρεστὼς ἐν ὑψίστοις,* τῇ ἀπροσίτῳ, Πάνσοφε,* ἐν Τριάδι ἀμέσως* καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν* ἐλλαμπόμενος, νέμοις* φῶς νοητὸν πρεσβείαις σου,* τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι,* σοῦ τὴν σεπτήν* καὶ φαιδρὰν πανήγυριν

καὶ σὲ, Μάκαρ,* τοῖς ὕμνοις καταστέφουσιν,* Ἀμὼς θεῖε Προφῆτα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος,* ὡς Θεὸς ὑπ’ Ἀγγέλων,* κόλπων πατρῴων, Ἄχραντε,* μὴ ἐκστὰς, ἀποῤῥήτως* τοῖς κάτω συνανεστράφη,* Σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας* τῆς σωτη-ίας πρόξενος,* ἐξ ἁγνῶν Σου αἱμάτων Τούτῳ, Ἁγνή,* ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισα-μένη.* Ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις Σου,* λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Αἶνοι.Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄρος προηγόρευσας* τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον,* τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα,* ἐπ’ ἄκρων φανήσεσθαι* τῶν ὀρέων, Μάκαρ,* τὴν ὑψηλοτάτην* θεογνωσίαν προδηλῶν,* ἐφ’ ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα,* προθύμως καταφεύγουσι* καὶ τὴν ᾠδὴν ἐκδιδάσκονται* τοῦ Κυρίου καὶ σῴζονται* σωτηρίαν αἰώνιον. *(Δίς).*

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν,* οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον,* πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον* ὁρᾷς Ὃ ἐπόθησας,* τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον* καὶ τὴν βαρύτητα,* ὑπεξελθὼν καὶ οὐρανούς* περιπολεύων καὶ ἀγαλλόμενος,* Προφῆτα πανσεβάσμιε,* τῶν Προφητῶν ἰσοστάσιε,* τῶν Δικαίων συνόμιλε,* τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Θρόνῳ παριστάμενος* Θεοῦ, Προφῆτα σεβάσμιε,* καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος* καὶ δόξαν θεώμενος* καὶ τρυφῆς ἐνθέου,* θείως ἀπολαύων* καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς* καὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος,* τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου* ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευε,* πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος,* ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ,* τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης* οὐδέποτε χωρίζῃ* καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι,* ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν,* τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς,* πανταχοῦ δοξαζόμενος.* Αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,* ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς.* Σὲ ἱκετεύομεν* πρέσβευε, Δέσποινα,* μετὰ Ἀμὼς Προφήτου* καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄: *Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.*

Στ.:*Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον των ποδῶν σου.*

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολὴς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος. Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς απίστοις. Ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. Ἐὰν οὖν συνέλθη ἡ Εκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δέ ἰδιῶται ἤ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; Ἐαν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος ἤ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων. Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται. Καὶ οὕτω πεσών, προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστί.

Ἀλληλούϊα (γ).

Ἦχος πλ. δ΄. *Μωσῆς καὶ Ἀαρών, ἐν τοῖς Ἱερεῦσιν Αὐτοῦ.*

Στ.:*Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.*

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτε μοι τὴν παραβολὴν ταύτην; Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν, ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καρπεναούμ, ποίησον καὶ ᾧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγων ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ’ ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σαρεφθᾶ τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκαν χῆραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ ἤγαγον αυτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ’ οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδομήτο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν: *Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα.*